Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	14C/208/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8114214543
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eduard Valenčin
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2017:8114214543.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcov v 1. rade: W. T., L.. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX G., v 2. rade: C. T., L.. X.X.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX G., v 3. rade: V. T., L.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX G., všetci právne zastúpení: JUDr. Lýdia Farbakyová, advokátska kancelária so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Eggproduct, a.s. so sídlom Petrovanská 34, 080 01 Prešov, IČO: 36 486 001, právne zastúpený: JUDr. Jozef Onďák, advokátska kancelária so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 9.000 EUR, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 7.500 EUR, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

III. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu 7.500 EUR, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

IV. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

V. žalobcovia n e m a j ú nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu podanou dňa 26.5.2014 navrhli žalobcovia, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť každému z nich náhradu nemajetkovej ujmy v sume 33.000 EUR a zároveň zaviazať žalovaného k náhrade trov konania. V rámci žaloby žalobcovia poukázali na to, že manžel žalobkyne v 1. rade a otec žalobcov v 2. a 3. rade I. T., L.. XX.X.XXXX pracoval na základe pracovnej zmluvy zo dňa 27.2.2012 u žalovaného ako robotník vo výrobe. Dňa 18.7.2013 nezabezpečil žalovaný riadne odvetranie bazénov na dusenie narezanej hlávkovej kapusty, ktoré sa nachádzali v prevádzke priemyselného parku T. Č.. XXX, M.. T. - M., pričom v bazéne č. 3 došlo k nahromadeniu splodín kvasného procesu CO2 v hodnote 8 a CO v hodnote 15, ktorých sa zamestnanci, vrátane I. T., pri výkone svojej práce - dusenie narezanej kapusty, dňa 18.7.2013 o 6.40, nadýchali a upadli do bezvedomia. Následne po obnovení životných funkcií lekárom rýchlej zdravotnej pomoci bol I. T. spolu s ďalším zamestnancom Ľ. K. prevezený do Fakultnej nemocnice v Košiciach na oddelenie ARO, kde I. T. dňa 27.7.2013 v dôsledku pracovného úrazu zomrel. Zo žaloby ďalej vyplýva, že I. T. bol v pracovnom pomere u žalovaného, pričom pri výkone práce došlo k pracovnému úrazu s následkom smrti.

Žalobcovia v žalobe poukázali na to, že úmrtím ich manžela, resp. otca došlo k nespornému a evidentnému zásahu do ich emocionálnej sféry ako fyzických osôb v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, došlo k neodvrátiteľnému zásahu do práva na ochranu súkromia a rodinného života, pričom tento následok je nenapraviteľný a nezvratný. Žalobkyňa v 1. rade poukázala na to, že viac ako 20 rokov žila s manželom v šťastnom manželskom zväzku, tvorili fungujúcu rodinu s hodnotnými a plne fungujúcimi citovými väzbami. Žalobcovia v 2. a 3. rade navždy stratili milovaného otca, s ktorým taktiež tvorili fungujúce rodinné spoločenstvo s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami, pričom s otcom sa už nikdy nebudú môcť tešiť zo svojich životných úspechov. Všetci stratili oporu vo svojom živote a všetkým trom vznikla nenapraviteľná, žiadnymi prostriedkami neodčiniteľná ujma, hlboko postihujúca ich vnútorný život a hlboko zasahujúca do ich osobnostných práv.
Žalobcovia v žalobe ďalej poukázali na to, že žalovaný ako zamestnávateľ zanedbal svoje povinnosti a nezabezpečil riadne odvetranie bazénov na dusenie narezanej hlávkovej kapusty, pričom žalovaný svoju zodpovednosť nepoprel.

2. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že z protokolu Inšpektorátu práce Košice zo dňa 27.9.2013 o vyšetrení príčin vzniku pracovných úrazov nevyplýva, že by bolo zistené porušenie predpisov zo strany žalovaného. Bazény na dusenie hlávkovej kapusty sa nenachádzali v objekte spoločnosti DOMA a.s. ale v spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o.. Žalovaný poukázal na to, že mu nie je známe na základe čoho žalobcovia v žalobe uvádzajú, že „odporca svoju zodpovednosť nepoprel“. Taktiež poukázal na to, že G.. T. mal v čase úrazu 0,20 g/kg (promile) hladinu alkoholu v krvi. Ďalej, že zo správy Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Košice nevyplýva, že by prevádzka „Výroba a baliareň kyslej kapusty by bola označená ako rizikové pracovisko“. Žalovaný poukázal aj na to, že z jeho strany boli urobené všetky opatrenia smerujúce k odškodneniu sociálnou poisťovňou z úrazového poistenia a podľa jeho informácií Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov na základe oznámenia poistnej udalosti zo dňa 22.7.2013, poškodeným aj plnila poistné plnenie a za týmto účelom navrhol vyžiadať rozsah a skutočnú výšku plnenia od sociálnej poisťovne. Na základe vyššie uvedeného žalovaný poprel zodpovednosť za vznik pracovného úrazu a navrhol žalobu zamietnuť.

3. Z pracovnej zmluvy zo dňa 27.2.2012 uzavretej medzi žalovaným ako zamestnávateľom a I. T. ako zamestnancom vyplýva nástup do zamestnania 1.3.2012 s tým, že pracovný pomer je dohodnutý na dobu určitú do 31.12.2012, dohodnutý druh práce: robotník vo výrobe, zamestnanec je v priamej riadiacej pôsobnosti: majster výroby, miestom výkonu práce je spoločnosti DOMA a.s., Petrovanská 34, Prešov a zamestnanec súhlasí s tým, aby bol vysielaný na doby nevyhnutnej potreby na pracovné cesty, a to aj mimo územia Slovenskej republiky.
Na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 27.12.2012 bol pracovný pomer nebohého so žalovaným s účinnosťou od 1.1.2013 predĺžený na dobu určitú do 31.12.2013.

4. Z protokolu Inšpektorátu bezpečnosti práce Košice (ďalej len IBP) zo dňa 27.9.2013 o vyšetrení príčin vzniku pracovných úrazov okrem iného vyplýva:
- Údaje o úraze:
Kód zdroja úrazu: VII - 61 - Jedovaté plyny - tuhé, tekuté, jedovaté a nedýchateľné plyny

Kód príčiny úrazu: 6 - nesprávna organizácie práce
5 - nepriaznivé vplyvy škodlivého ovzdušia na pracovisku

Z protokolu zároveň vyplýva, že pracovný úraz utrpeli traja zamestnanci, pričom u I. T. bola zistená hladina alkoholu v krvi 0,2 g/kg (promile), u Ľubomíra Dača 0,39 g/kg (promile) a u O. J. krv nebola odobratá.
Z protokolu vyplýva aj charakteristika deja úrazu:
Postihnutí I. T., O. J., Ľ. K. nastúpili dňa 18.7.2013 - štvrtok, do práce na 6.00 hod. v spoločnosti v Prešove a po prezlečení nastúpili do auta a odišli s kolegami na prevádzku výroby kyslej kapusty do Kechneca. V pondelok 15.7.2013 pred udalosťou zamestnanci do ukončenia zmeny naplnili kapustou bazén č. 3 s priemerom 5 m a hĺbkou 5 m do výšky asi jednej tretiny, prikryli fóliou bez zaťaženia vodou a chceli pokračovať až vo štvrtok, pretože bola nahlásená odstávka elektriny na dva nasledujúce dni a prevádzka bola zatvorená. Vo štvrtok prišli zamestnanci do práce a chceli pokračovať v nakladaní kapusty v bazéne č. 3, ktorý bol naplnený do jednej tretiny. Zamestnanec O. J. zostúpil po rebríku dole do bazéna a chcel odkryť fóliu, aby mohli v nakladaní kapusty pokračovať, po nadvihnutí a odsunutí časti fólie tento zamestnanec odpadol, následne zostúpil dole do bazéna aj druhý zamestnanec Ľ. K., aby

pomohol kolegovi, ale odpadol aj on, tak zostúpil aj tretí zamestnanec I. T., v snahe pomôcť kolegovi, ale odpadol tiež. Do bazéna začali zostupovať aj ostatní zamestnanci, aby im pomohli, ale začalo im byť zle, tak z bazéna odišli a všetci traja zamestnanci boli vytiahnutí až s privolanými hasičmi s dýchacími prístrojmi. Po príchode rýchlej lekárskej pomoci boli všetci traja oživovaní a po obnovení životných funkcií boli I. T. S. Ľ. K. prevezení vrtuľníkom do Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach. O. J. po obnovení životných funkcií bol prevezený sanitkou do Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach. U všetkých troch zamestnancov došlo k intoxikácii kysličníkom uhličitým. I. T. bol prevezený z Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach do Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A. Reimana v Prešove, kde dňa 27.7.2013 zomrel na komplikáciu po intoxikácii oxidom uhličitým.
Z uvedeného protokolu ďalej vyplýva, že spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. mala vypracovaný technologický postup výroby kyslej kapusty, ale nezisťovala nebezpečenstvá a ohrozenia - vznik kysličníka uhličitého a nemala vypracovaný písomný dokument o posúdení rizika, ktoré môže vzniknúť, ak dôjde k prerušeniu súvislého nakladania kapusty v bazéne - nedokončenie nakladania bazénu kapustou v priebehu jednej pracovnej zmeny, v prípade mimoriadnej situácie napr. odstávka dodávky elektriny - a následne vypracovaný bezpečný pracovný postup, ak sa v nakladaní kapusty pokračuje na druhý deň, resp. o niekoľko dní. Pri prerušení nakladania na viac ako jeden deň sa kapusta v bazéne z hygienických dôvodov (ochrana pred nečistotami) prikrývala fóliou, pod ktorou začala prebiehať fermentácia a teda aj tvorba kysličníka uhličitého.
Spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. nezabezpečila, aby pracovné a výrobné postupy neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri odstraňovaní fólie z naloženej kapusty v bazéne č. 3, čím dňa 18.7.2013 došlo k priduseniu zamestnancov - Ľ. K., O. J., I. T., nahromadením nedýchateľného kysličníka uhličitého v priestore bazéna č. 3.
Zamestnanci spoločnosti DOMA a.s. Prešov vykonávali práce v prevádzkových priestoroch na výrobu kyslej kapusty na základe „Rámcovej zmluvy o spolupráci“ zo dňa 3.12.2012 medzi spoločnosťou DORSVET PLUS s.r.o. so sídlom v Kechneci č. 271 a spoločnosťou DOMA a.s. so sídlom Petrovanská 34, Prešov. V zmysle článku II - Predmet zmluvy, bod 2.1. sa spoločnosť DORSVET PLUS zaväzuje za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o spoluprácu zabezpečiť pre spoločnosť DOMA a.s. dodávky všetkých služieb spojených s rezaním a naskladňovaním hlávkovej kapusty s balením, ochucovaním a paletizovaním výrobkov z kyslej kapusty. Z bodu 2.2. zmluvy vyplýva, že spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. zabezpečí predmet služby podľa bodu 2.1. vlastnými, prenajatými, leasovanými zamestnancami, resp. brigádnikmi. Podľa bodu 2.3. zmluvy sa spoločnosť DOMA a.s. zaväzuje dodať a spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. sa zaväzuje od spoločnosti DOMA a.s. prevziať hlávkovú kapustu, obalový materiál, koreniny a konzervačné látky a tieto použiť výhradne na výrobky podľa bodu 2.1. Spoločnosť DOMA a.s. sa zaväzuje prenajať v prípade nedostatku pracovných síl, resp. pri nárazových objednávkach na balenie a pri naskladňovacích prácach, pri rezaní a naplňovaní vykysiavacích bazénov vlastných pracovníkov. Zvoz pracovníkov zabezpečuje spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o.. Spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. zabezpečí prenajatým pracovníkom stravovací a pitný režim, vhodné pracovné oblečenie a pracovné pomôcky, povinné preškolenie, ak to vyžaduje forma vykonávanej činnosti.
Dňa 26.5.2013 spoločnosť DOMA a.s. Prešov vypovedala vyššie uvedenú rámcovú zmluvu. Výpovedná lehota (2 mesiace) plynula od 1.6.2013 a končila 31.7.2013, zároveň žiadala spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. o dodržanie všetkých ustanovení zmluvy až do posledného dňa výpovednej lehoty.
Z protokolu zároveň vyplýva, že všetci dotknutí zamestnanci boli školení z predpisov BOZP dňa 11.1.2013 zamestnávateľom DOMA a.s. Prešov.

Inšpektorát práce pri šetrení zistil nedostatky, ktoré sú v príčinnej súvislosti s udalosťou:
Zo strany postihnutých (I. T., O. J., Ľ. K.) neboli zistené porušenia bezpečnostných predpisov.
Zo strany zamestnávateľa neboli zistené porušenia bezpečnostných predpisov.
Zo strany spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o. Poprad došlo k porušeniu § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v tom, že nezabezpečila, aby pracovné a výrobné postupy neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri odstraňovaní fólie z naloženej kapusty v bazéne č. 3, čím dňa 18.7.2013 došlo k priduseniu zamestnancov - Ľ. K., O. J. S. I. T., nahromadením nedýchateľného kysličníka uhličitého v priestore bazéna č. 3. Ďalej zo strany spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. Poprad došlo k porušeniu § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v tom, že mala vypracovaný technologický postup výroby kyslej kapusty, ale nezisťovala nebezpečenstvá a ohrozenia a to vznik kysličníka uhličitého, nemala vypracovaný písomný dokument o posúdení rizika, ktoré môže vzniknúť ak dôjde k prerušeniu súvislého nakladania kapusty v bazéne - nedokončenie nakladania bazénu kapustou

v priebehu pracovnej zmeny, v prípade mimoriadnej situácie napr. odstávka dodávky elektriny a následne vypracovaný bezpečný pracovný postup ak sa v nakladaní kapusty pokračuje na druhý deň, resp. o niekoľko dní. Zo strany spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o. Poprad došlo k porušeniu § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov aj v tom, že nemala vypracovaný bezpečný pracovný postup ak dôjde k prerušeniu súvislého nakladania kapusty v bazéne - nedokončenie nakladania bazénu kapustou v priebehu pracovnej zmeny v prípade mimoriadnej situácie napr. odstávka dodávky elektriny a v nakladaní kapusty sa pokračuje na druhý deň, resp. o niekoľko dní.
Zo strany iných osôb neboli zistené porušenia bezpečnostných predpisov.

Zároveň zistil iné nedostatky, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s udalosťou:
Zo strany postihnutého I. T., zamestnanca spoločnosti DOMA a.s. Prešov, bytom Exnárova 26, Prešov došlo k porušeniu § 12 ods. 2 písm. k) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v tom, že pracoval na pracovisku pod vplyvom alkoholu. V krvi mu bolo zistené 0,20 g/kg (promile). I. T. bol preukázateľne oboznámený s bezpečnostnými predpismi a zásadami ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania sa na pracovisku - zákaz požívania alkoholu.
Zo strany postihnutého Ľ. K., zamestnanca spoločnosti DOMA a.s. Prešov, bytom Bernolákova 8, Prešov došlo k porušeniu § 12 ods. 2 písm. k) zákona č. 124/2006 o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v tom, že pracoval na pracovisku pod vplyvom alkoholu. V krvi mu bolo zistené 0,39 g/kg (promile). Ľ. K. bol preukázateľne oboznámený s bezpečnostnými predpismi a zásadami ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania sa na pracovisku - zákaz požívania alkoholu.
Zo strany zamestnávateľa DOMA a.s. došlo k porušeniu § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 124/2006 o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v tom, že nevykonal kontrolu na požitie alkoholu dňa 18.7.2013 na pracovisku v Kechneci pri vzniku pracovných úrazov u všetkých zamestnancov prítomných na pracovisku v zmysle vydanej smernice. Ďalej zo strany zamestnávateľa DOMA a.s. došlo k porušeniu § 223 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. v tom, že uzatvoril s fyzickou osobou V. Ž.Á. dohodu o pracovnej činnosti na prácu „predák vo výrobe“, pričom táto práca je pravidelne sa opakujúcou činnosťou a nie príležitostnou činnosťou. Zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru - dohody o pracovnej činnosti, ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce. Zo strany zamestnávateľa spoločnosti DOMA a.s. došlo k porušeniu § 3 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v tom, že dňa 18.7.2013 sa na prevádzke Kapustáreň - Priemyselný park Kechnec nachádzali a práce vykonávali zamestnanci Ľ. K., I.Á. T. S. O. J., pričom títo zamestnanci majú v pracovných zmluvách uvedené ako miesto výkonu DOMA a.s. na ul. Petrovanskej 34, Prešov. Zamestnávateľ vyslal týchto zamestnancov na pracovnú cestu, avšak neurčil písomne miesto nástupu, miesto výkonu práce, čas trvania, spôsob dopravy a miesto skončenia pracovnej cesty.
Zo strany spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o. došlo k porušeniu § 8 ods. 1 písm. a) bod 1,2, písm. b) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v tom, že nevykonal opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnancov pri práci v prípade vzniku bezprostredného a vážneho ohrozenia života alebo zdravia a nezabezpečil prostriedky potrebné na ochranu života alebo zdravia zamestnancov a na poskytnutie prvej pomoci, nemal písomne určený postup pre prípad záchranných prác, evakuácie a vzniku poškodenia zdravia pri práci v bazénoch s priemerom 5 m a hĺbkou 5 m. Bezodkladne neinformoval o ohrození a o príslušných ochranných opatreniach všetkých zamestnancov, ktorí sú alebo môžu byť vystavení tomuto riziku.

5. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 8.10.2013 adresovaného Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov vyplýva, že ak sa použije citácia zodpovednosti za pracovný úraz uvedená v Zákonníku práce, tak objektívna zodpovednosť ako zamestnávateľa tam je, avšak žalovaný hneď upozorňuje na citovaný protokol inšpektorátu práce, v ktorom je uvedené že v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany žalovaného neboli zistené porušenia bezpečnostných predpisov, z čoho podľa žalovaného vyplýva, že tieto úrazy nezavinili, a teda nenesú za nich žiadnu vinu. To isté je konštatované aj pod písm. a) zo strany postihnutých. Žalovaný ďalej poukázal na to, že objektívnu zodpovednosť uznal v priebehu vyšetrovania, pretože záznam o pracovnom úraze spísal do 4 dní a výsledky šetrenia a celý prípad bol uzavretý a prejednaný až 27.9.2013. Zároveň žalovaný poukázal na to, že iné nedostatky zo strany

žalovaného nemohli ovplyvniť vznik alebo priebeh predmetných úrazov. Žalovaný zároveň v rámci tohto vyjadrenia konštatuje, že aj keď ako iné nedostatky zo strany postihnutých bolo zistené požitie alkoholických nápojov u dvoch z nich (T., K.), toto zistenie nemohlo ovplyvniť vznik pracovných úrazov, ani ich nezavinilo. Je to porušenie pracovnej disciplíny v zmysle Zákonníka práce, ale nemalo vplyv na vznik pracovných úrazov, teda nemožno tu aplikovať ustanovenie § 196 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce, teda že jednou z príčin vzniku pracovného úrazu bolo požitie alkoholu.

6. Z oznámenia poistnej udalosti zo dňa 22.7.2013 okrem iného vyplýva, že ku kolónke: „poškodenie zdravia - bolo spôsobené úrazom uznaný ako pracovný úraz podľa zákona“ žalovaný odpovedal: áno. Ku kolónke „spoluzodpovednosť poškodeného na vzniku škody - miera zavinenia poškodeného v percentách“ žalovaný uviedol: 0 a k dôvodu zbavenia sa zodpovednosti podľa Zákonníka práce žalovaný uviedol, že zo strany zamestnávateľa nedošlo k porušeniu bezpečnostných predpisov.

7. Zo správy Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Košice zo dňa 10.7.2014 vyplýva, že spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. dňa 8.7.2014 požiadala o podanie správy, či pri uvádzaní výroby v novej prevádzke - výroba kyslej kapusty, výrobný proces a dané pracovisko spĺňa podmienky vyhlásenia rizikových pracovísk 3 resp. 4, tento úrad oznámil, že neeviduje rozhodnutie o vyhlásení práce do rizikových kategórií pre prevádzku „Výroba a baliareň kyslej kapusty“ umiestnenej v areáli priemyselnej zóny Kechnec 130 a neeviduje ani návrh na zaradenie pracovných činností do kategórie rizikových prác v tejto prevádzke pre vyššie uvedenú spoločnosť.

8. Právna zástupkyňa žalobcov súdu predložila znalecký posudok č. 05/2013 W.. J. K. vypracovaný pre potreby trestného konania, z ktorého okrem iného vyplýva, že príčinou pracovného úrazu bola nesprávna organizácia práce, keď bez potrebných informácií o stave pracoviska po odstávke a predchádzajúceho odvetrania a výmeny vzduchu po dvojdňovom kvasení v bazéne č. 3 vedúci zamestnanec nariadil vstúpiť zamestnancom do bazéna č. 3. Z tohto posudku taktiež vyplýva, že vedúci zamestnanec DOMA a.s. mal kontaktovať buď vedenie svojho zamestnávateľa alebo prenajímateľa priestorov a požiadať o usmernenie ako postupovať. Bolo nutné požiadať prenajímateľa o potrebné informácie, v akom stave sú výrobné priestory pracoviska pred výkonom práce, ako postupovať, keď na pracovisko prišli noví zamestnanci a na pracoviskách nemali vykonávať žiadne práce. Z posudku zároveň vyplýva, že v danom prípade vedúci zamestnanec (p. Žáková) rozhodol pokračovať v činnosti pri nakladaní kapusty, ale mal za povinnosť zabezpečiť, aby pracoviská boli riadne pripravené na výkon práce, aby neohrozovali samotných zamestnancov. Mal za povinnosť, konkrétne v priestoroch bazénu vykonávať prevetranie pracoviska najprv núteným vetraním, po určitom úseku vstúpiť do priestoru, kde nebolo za dva dni vetrané s detektorom na meranie prítomnosti nežiaducich plynov a podľa potreby zintenzívniť výmenu vzduchu aj prirodzeným vetraním. Tento postup mal byť vykonaný aj v samotnom priestore bazénu č. 3 napr. ventilátorom, ktorý na takéto účely používali. Až po priaznivých výsledkoch po vykonanom meraní prítomnosti nežiaducich plynov mohli vstúpiť do bazéna zamestnanci. Pri kvasnom procese dochádza v bazéne k nahromadeniu splodín kvasného procesu s vysokým obsahom plynu a predovšetkým obsahom oxidu uhličitého (CO2), ktoré sú ľudskému organizmu škodlivé a proti týmto nežiaducim škodlivým účinkom bolo nutné zamestnancov chrániť.
Z tohto posudku vyplýva, že zamestnanci žalovaného (J., K., T.) a vedúci zamestnanec (G.. Ž.) neboli školení z ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pred začiatkom práce s podmienkami bezpečného výkonu práce na pracovisku v Kechneci.
Z posudku taktiež vyplýva, že žalovaný:
- nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie ochrany a bezpečnosti zdravia pri práci, nezabezpečil, aby pracovisko, pracovné postupy a organizácie práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov,
- neurčil bezpečný pracovný postup, keď poslal zamestnancov do bazénu na nakladanie kapusty bez toho, aby zistil, či je v priestore bazéna taká koncentrácia vzduchu, aby mal zamestnanec pohodu pri práci a nebol ohrozený nežiaducimi účinkami kvasného procesu a neodstránil nebezpečenstvo a ohrozenie, ktoré vzniká pri nakladaní kapusty pri prerušení prác.

9.. Z rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov zo dňa 29.10.2013 vyplýva, že žalobkyni v 1. rade bolo na základe zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vyplatené jednorázové odškodnenie v sume 11.712,70 EUR a žalobcom v 2. a 3. rade jednorázové odškodnenie v sume po 5.856,40 EUR. Taktiež žalobkyni v 1. rade bola vyplatená suma 847,40 EUR ako náhrada nákladov spojených s pohrebom nebohého.

10. Žalobkyňa v 1. rade v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že s nebohým manželom boli spolu skoro 22 rokov. Manžel bol veľmi zručný, doma vedel skoro všetko urobiť. Jeho vášňou bolo varenie a v nedeľu postavil polievku a uvaril druhé jedlo, pričom ona iba umývala riady. Taktiež poukázala na to, že keď bola po pôrode druhé syna v nemocnici a on bol doma so starším synom, tak sa vedel oňho postarať, okúpať, prebaliť a v tomto smere sa naňho mohla úplne spoľahnúť, keďže vedel aj upratať a navariť. Poukázala taktiež na to, že manžel možno navonok nevedel vyjadriť svoje city, ale vzhľadom na to, že v minulosti pracoval aj v zahraničí, tak raz, keď sa vrátil domov povedal jej, že si ani nevie predstaviť ako to je, „keď Ťa syn privíta a otvorí Ti náruč“. Zároveň uviedla, že sa konečne ako rodina chystali aj k moru, keďže predtým boli deti malé, resp. na to nemali financie, neskôr sa starala o svoju chorú mamu, avšak teraz sa to už nedá zrealizovať. Žalobkyňa v 1. rade taktiež uviedla, že zo strany žalovaného jej nebolo vyplatené žiadne odškodnenie a zo sociálnej poisťovne jej bola vyplatená suma 11.712 EUR a synom po 5.856,40 EUR.

11. Žalobca v 2. rade vypovedal, že keď boli menší, často celá rodina chodili na výlety do prírody na huby, na opekačky, na kúpaliská. Taktiež uviedol, že otec im ukázal a vysvetlil ako napr. treba opraviť bicykel, resp. urobiť nejaké veci, aby to do budúcna vedeli urobiť sami. Potvrdil, že otec pracoval aj v zahraničí, pričom tam bol 2 - 3 mesiace a potom bol 2 - 3 týždne alebo aj mesiac doma a keď bol v zahraničí, tak im stále volal. Ďalej uviedol, že nejaké činnosti organizoval otec, na ktorého sa dalo spoľahnúť a teraz musia tieto činnosti organizovať a robiť oni sami. Žalobca v 2. rade zároveň uviedol, že tak ako on s bratom, ani mama samozrejme nie je vyrovnaná s tým, čo sa stalo, ani dlho nebudú, pričom on to vníma teraz skôr tak, že mama im chce dať všetko, akoby chcela nahradiť otca, ale to sa nedá. Taktiež uviedol, že je ťažké vyjadrovať sa k takým veciam, ale mohol by to povedať asi tak, že dovtedy ako rodina išli rovnakým smerom, niečo plánovali a náhle sa museli otočiť, resp. akoby sa vrátiť.

12. Žalobca v 3. rade potvrdil skutočnosti, ktoré uviedla jeho mama, resp. brat a doplnil, že otca vnímal ako autoritu. Taktiež potvrdil, že otec bol zručný, technicky zdatný, doma vedel všetko urobiť. Keď chodil zo zahraničia domov, tak im vždy niečo doniesol napr. hračku resp. sladkosti. Taktiež potvrdil to, že v súčasnosti sa mama o nich akoby chcela viac starať, čo však neznamená, že sa dovtedy nestarala. Taktiež mama musí organizovať nejaké veci, na ktorých sa predtým podieľal aj otec a ich rodina je iná v tom, že nemajú otca.

13. Konateľ žalovaného W.. I. G. v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že predmetná udalosť sa stala v roku 2013 v kapustárni spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o., s ktorou mal žalovaný uzavretú rámcovú zmluvu, na základe ktorej od tejto spoločnosti odoberali určité výrobky a taktiež tam vyrábali aj vlastné výrobky. Koncom roku 2012 a v roku 2013 mala spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. finančné problémy a z tohto dôvodu na základe rámcovej zmluvy poskytoval žalovaný aj svojich pracovníkov pre výrobu kvasenej kapusty. Taktiež poukázal na to, že vzhľadom na finančné problémy spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o. dokonca v určitom období žalovaný vyplácal mzdy pracovníkom tejto spoločnosti a od 1.8.2013 došlo k prevzatiu tejto spoločnosti žalovaným. Ku konkrétnej udalosti uviedol, že v tom čase bola výroba prerušená z dôvodu odstávky elektrickej energie, šetrenie vykonával inšpektorát bezpečnosti práce, pričom aj žalovaný zisťoval napr. aké postupy sú používané v ostatných obdobných podnikoch, pričom nezistili žiadne pochybenia, pretože tieto procesy sa vždy robili takýmto štandardným spôsobom. Zároveň uviedol, že komisionálne otvorili a prevzali veci dotknutých zamestnancov, pričom u G.. K. boli nájdená fľaša s alkoholom. Ohľadom záverov IBP uviedol, že pokiaľ si pamätá, tak dostali pokutu 1.000 EUR za to, že zamestnancom nedali ráno fúkať, resp. že nemali písomné dokumenty v tom smere, že sa malo jednať o pracovnú cestu. Samozrejme, že po tejto udalosti zisťovali všetky možné príčiny, keďže dovtedy k takýmto udalostiam nedošlo. Určitým spôsobom bola upravená technológia a taktiež bolo zavedené meranie CO2. Konateľ žalovaného uviedol, že on sám mal napr. vedomosť o tom, že niečo obdobné sa môže stať vinárom, ale pri kvasení kapusty sa dovtedy s tým nestretol, pričom napr. aj ľudia doma bežne kvasia kapustu. Zároveň uviedol, že k udalosti nedošlo pri samotnom nakladaní kapusty, ale až po odtiahnutí fólie, ktorou bola kapusta prikrytá. Poukázal na to, že v týchto priestoroch bolo funkčné odvetrávanie, pričom v nočných hodinách bola už elektrina spustená a preto priestory mali byť odvetrané, ale napr. podľa G.. J., keď tam prišli, tak ventilátor nebol zapnutý. Ďalej poukázal na to, že je to samozrejme tragická udalosť, ale žalovaný si nie je vedomý toho, aby z jeho strany došlo k porušeniu nejakých postupov resp. predpisov. V tejto súvislosti uviedol, že k takýmto procesom, teda aj k dvojdňovému prerušeniu nakladania kapusty dochádza bežne, ale nikdy nedošlo k takýmto následkom. Ohľadom konštatovania žalobcov, že žalovaný svoju zodpovednosť nepoprel,

konateľ žalovaného uviedol, že samozrejme nepopreli, že sa jedná o pracovný úraz s následkom smrti a z tohto dôvodu nahlásili túto udalosť aj sociálnej poisťovni, ktorá odškodňovala žalobcov z titulu zákonného poistenia, čo však ale neznamená, že by si nejakým spôsobom uznali svoju vinu. Zároveň uviedol, že prebieha aj trestné konanie, kde je stíhaná ich bývalá zamestnankyňa, ktorej úlohou bolo organizovať výkon práce ich zamestnancov a pokiaľ si pamätá, tak jej sa vytýka to, že mala predpokladať tieto skutočnosti, resp. mala premerať a zistiť tento stav, avšak ako už uviedol, nikdy s tým nebola takáto skúsenosť a robilo sa presne to isté, čo dovtedy a neexistoval žiadny iný postup. Ohľadom posudku W.. K., konateľ žalovaného uviedol, že tento si z ich spoločnosti nevyžiadal žiadnu dokumentáciu, nerobil tam žiadne merania, pričom oni neboli účastníkmi trestného konania a z tohto dôvodu bolo vyšetrovania IBP precíznejšie. Poukázal na to, že ich zamestnanci boli školení zo základných predpisov, v spoločnosti DORSVET PLUS mali byť taktiež školení a od roku 2013 školení neboli, čo žalovaný aj vytýkal tejto spoločnosti, pričom ich o školenie žiadali, o čom aj existujúce písomná dokumentácia. Poukázal na to, že odborné školenia vykonávala spoločnosť Livonec, ale ani v ich školiacom pláne nebola riešená otázka prítomnosti CO2 pri kvasení kapusty. Ohľadom p. Žákovej uviedol, že táto ovládala technický proces kvasenia kapusty, pričom bola školená majstrami zo spoločnosti DORSVET PLUS
Konateľ žalovaného taktiež uviedol, že pokiaľ by mali vedomosť o tom, že je tam prítomné CO2, tak by tam samozrejme zamestnancov neboli posielali. Zároveň uviedol, že v čase udalosti existoval senzor na meranie kyslíka a pokiaľ by tam bol nedostatok kyslíka, tak tento senzor spína vetranie, avšak C02 je ťažký plyn, ktorý klesá k zemi, teda pokiaľ sa vo vyšších vrstvách vzduchu nevyskytoval, tak tento problém ani nebol vykazovaný a pokiaľ by sa aj zaplo vetranie, tak pravdepodobne by sa týmto nedal odsať tento ťažký plyn, ktorý sa vlastne nachádzal vo vnútri v bazéne. Opätovne zvýraznil, že pre žalovaného to bola úplne nová skúsenosť, preto to konzultovali napr. aj s banským úradom, požiarnikmi a až na základe týchto nových zistení pristúpili k určitým novým opatreniam, ktoré nie sú štandardné napr. ani v iných spoločnostiach, ktoré sa zaoberajú tou istou výrobou. V súčasnosti však už zamestnanci majú mobilné merače, pričom sa doposiaľ nikdy nestalo, aby bola identifikovaná červená hranica, pričom aj od tejto hranice po smrteľnú je tiež ešte dostatočný priestor a reálne niekedy merač vykazoval iba tzv. žltú hranicu a v takomto prípade sa zosilnilo odsávanie tým, že sa umiestni hadica do stredu bazénu a týmto spôsobom sa zabezpečí odvetranie do vonkajšieho priestoru. Ohľadom nejakého špeciálneho školenia súvisiaceho s nakladaním kapusty uviedol, že ich zamestnanci boli každoročne riadne školení a ku kvaseniu kapusty nebolo nejaké špeciálne školenie, teda aj spoločnosť DORSVET PLUS by ich školila tak, ako ich školili oni.

14. Svedkyňa Q. (sestra nebohého) v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že s nebohým bratom a jeho rodinou mala veľmi dobrý vzťah, často trávili spolu víkendy, keď nie každý, tak každý druhý, chodili spolu na kúpaliská, na grilovačky. Po udalosti, ktorá sa stala, bola je švagriná (žalobkyňa v 1. rade) vo veľmi zlom psychickom stave, ťažko to znášala, preto zobrala týždeň dovolenky a bola s ňou, resp. následne aj z práce, či už z rannej alebo poobedňajšej zmeny chodila za ňou, pričom ju o to niekedy prosili aj žalobcovia v 2. a 3. rade, keď chceli niekde ísť, aby ich mama neostala sama. Svedkyňa poukázala taktiež na to, že pre jej deti bol nebohý akoby náhradný otec, keďže jej manžel pracoval dlhodobo v zahraničí. Taktiež uviedla, že súčasná situácia je už trochu stabilizovaná, ale dovolí si povedať, že to už nebude nikdy tak ako predtým. Svedkyňa sa vyjadrila aj k tomu, že nebohý mal mať požitý alkohol, pričom uviedla, že v tomto ohľade bol veľmi pedantný, nepreferoval tvrdý alkohol, skôr si dal pivo a napr. večer si už pivo ani nedal, pretože vravel, že ráno bude šoférovať, pričom mal doma aj dräger. Svedkyňa potvrdila, že vzťah nebohého a jeho manželky, resp. synov bol veľmi dobrý, pričom to vie posúdiť, keďže strávili spolu veľa spoločných chvíľ a nebohý sa v rodine videl jednak v manželke, ako aj v deťoch a bol na nich pyšný.

15. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.
Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

16. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce (ďalej len ZP), ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>.
Podľa § 57 ZP, zamestnávateľ môže zamestnanca vyslať na pracovnú cestu mimo obvodu obce pravidelného pracoviska alebo bydliska zamestnanca na nevyhnutne potrebné obdobie len s jeho súhlasom. To neplatí, ak vyslanie na pracovnú cestu vyplýva priamo z povahy dohodnutého druhu práce alebo miesta výkonu práce alebo ak možnosť vyslania na pracovnú cestu je dohodnutá v pracovnej zmluve. Na pracovnej ceste zamestnanec vykonáva prácu podľa pokynov vedúceho zamestnanca, ktorý ho na pracovnú cestu vyslal.
Podľa § 146 ods. 1 ZP, ochrana práce je systém opatrení vyplývajúcich z právnych predpisov, organizačných opatrení, technických opatrení, zdravotníckych opatrení a sociálnych opatrení zameraných na utváranie pracovných podmienok zaisťujúcich bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, zachovanie zdravia a pracovnej schopnosti zamestnanca. Ochrana práce je neoddeliteľnou súčasťou pracovnoprávnych vzťahov.
Podľa § 146 ods. 2 ZP, starostlivosť o bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri práci a o zlepšovanie pracovných podmienok ako základných súčastí ochrany práce je rovnocennou a neoddeliteľnou súčasťou plánovania a plnenia pracovných úloh. Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci je stav pracovných podmienok, ktoré vylučujú alebo minimalizujú pôsobenie nebezpečných a škodlivých činiteľov pracovného procesu a pracovného prostredia na zdravie zamestnancov.
Podľa § 147 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je v rozsahu svojej pôsobnosti povinný sústavne zaisťovať bezpečnosť a ochranu zdravia zamestnancov pri práci a na ten účel vykonávať potrebné opatrenia vrátane zabezpečovania prevencie, potrebných prostriedkov a vhodného systému na riadenie ochrany práce. Zamestnávateľ je povinný zlepšovať úroveň ochrany práce vo všetkých činnostiach a prispôsobovať úroveň ochrany práce meniacim sa skutočnostiam.
Podľa § 147 ods. 2 ZP, ďalšie povinnosti zamestnávateľa v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci upravuje osobitný zákon.
Podľa § 177 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je povinný svojim zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie.
Podľa § 178 ods. 1 ZP, zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.
Podľa § 178 ods. 2 ZP, ak hrozí škoda, zamestnanec je povinný na ňu upozorniť vedúceho zamestnanca. Ak je na odvrátenie škody hroziacej zamestnávateľovi neodkladne potrebný zákrok, je povinný zakročiť. Túto povinnosť nemá, ak mu v tom bránia dôležité okolnosti alebo ak by tým vystavil vážnemu ohrozeniu seba alebo ostatných zamestnancov, alebo blízke osoby. Ak zamestnanec zistí, že nemá utvorené potrebné pracovné podmienky, je povinný oznámiť to vedúcemu zamestnancovi.
Podľa § 192 ods. 1 ZP, zamestnávateľ zodpovedá zamestnancovi za škodu, ktorá vznikla zamestnancovi porušením právnych povinností alebo úmyselným konaním proti dobrým mravom pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s ním.
Podľa § 192 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ zodpovedá zamestnancovi aj za škodu, ktorú mu spôsobili porušením právnych povinností v rámci plnenia úloh zamestnávateľa zamestnanci konajúci v jeho mene.
Podľa § 195 ods. 1 ZP, ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.
Podľa § 195 ods. 2 ZP, pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.
Podľa § 197 ZP, zamestnávateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti, ak zamestnanec utrpel pracovný úraz pri odvracaní škody hroziacej tomuto zamestnávateľovi alebo nebezpečenstva priamo ohrozujúceho život alebo zdravie, ak zamestnanec tento stav sám úmyselne nevyvolal.

17. V predmetnej veci mal súd za nepochybne preukázané, že zamestnanec žalovaného nebohý I. T., L.. XX.X.XXXX, X.. XX.X.XXXX utrpel pri plnení pracovných povinností v prospech svojho zamestnávateľa (žalovaného) pracovný úraz s následkom smrti. Žalobcovia si uplatnili svoj nárok z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, pričom pokiaľ má byť takýto nárok žalobcom priznaný, musia byť splnené určité podmienky, a to:
- objektívnu spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby
- neoprávnený zásah
- príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv.
V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že smrť tak blízkej osoby akým je manžel, resp. otec je nepochybne objektívne spôsobilá negatívne dopadnúť na osobnosť fyzicky osoby. Čo sa týka neoprávnenosti zásahu, súd poukazuje na to, že predmetné konanie prerušil do skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Košice - okolie, ktoré je vedené voči konateľovi spoločnosti DORSVET PLUS s.r.o. Poprad, ktorý mal porušiť dôležitú povinnosti vyplývajúcu z jeho postavenia tým, že nevykonal opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zamestnancov v prípade vzniku bezprostredného a vážneho ohrozenia života alebo zdravia v prevádzke výroby kyslej kapusty a za totožný skutok bola obvinená aj V. Ž., keďže ako predák výroby zamestnaný v spoločnosti DOMA a.s. porušila dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jej postavenia tým, že dňa 18.7.2013 na začiatku zmeny v prevádzke výroby kyslej kapusty pridelila prácu svojim podriadeným zamestnancom a určila spôsob ako pokračovať v nakladaní kapusty v čiastočne zaplnenom bazéne č. 3, pričom neurčila bezpečný pracovný postup, keďže zamestnancov poslala do bazéna bez toho, aby zistila, či je v priestore bazéna taká koncentrácia vzduchu, aby neboli ohrození nežiaducimi účinkami kvasného procesu.
Na základe odvolania žalobcov krajský súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, keďže mal za to, že prerušenie konania v spore o náhradu nemajetkovej ujmy z titulu objektívnej zodpovednosti žalovaného nie je dôvodné, pričom v trestnom konaní sa rieši trestnoprávna zodpovednosť zamestnancov žalovaného.

18. Z vyššie citovaných ustanovení Zákonníka práce je nepochybné, že žalovaný ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená jeho zamestnancovi pri výkone pracovnej činnosti. Žalovaný poukázal na to, že IBP nezistilo porušenie právnych predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci ani u žalovaného ako zamestnávateľa a ani u dotknutých zamestnancov a keďže podľa jeho názoru neporušil žiadne právne predpisy a postupy, nie je dané jeho zavinenie a preto navrhol žalobu zamietnuť.

19. Právna zástupkyňa žalobcov poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/228/2012 zo dňa 26.9.2013, z ktorého vyplýva, že podľa § 853 Občianskeho zákonníka platí, že pokiaľ občianskoprávne vzťahy nie sú osobitne upravené ani týmto, ani iným zákonom spravujú sa ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie. Jedná sa teda o analógiu zákona s tým, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú škodu spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného.

20. S poukazom na vyššie uvedené súd poukazuje na to, že aj keď žalovaný tvrdil, že neporušil žiadne predpisy, súd má za to, že z jeho strany došlo minimálne k porušeniu prevenčnej povinnosti, ktorá vyplýva jednak zo všeobecných predpisov (Občiansky zákonník), ako aj z osobitného predpisu (citované ustanovenia Zákonníka práce) a preto má súd za to, že takéto nekonanie žalovaného je potrebné považovať za neoprávnený zásah, a to aj bez ohľadu na to, že žalovaný preukázal, že spoločnosť DORSVET PLUS s.r.o. písomne vyzýval na školenie svojich zamestnancov, pričom táto skutočnosť podľa názoru súdu nestačí na splnenie si prevenčnej povinnosti, o to viac, pokiaľ mal žalovaný tú vedomosť, že spoločnosť, u ktorej žalovaný prostredníctvom svojich zamestnancov vykonával kvasenie kapusty, neškolí týchto zamestnancov, a to bez ohľadu na konštatovanie žalovaného, že aj keby bola táto spoločnosť školila jeho zamestnancov, tak by ich školila rovnako ako žalovaný.

21. Súd zároveň poukazuje na to, že pri zodpovednosti založenej na objektívnom princípe nie je podstatné, či k zavineniu došlo úmyselne resp. z nedbanlivosti. Žalovaný namietal, že z jeho strany nebolo preukázané akékoľvek porušenie právnych predpisov, ale zo znaleckého posudku W.. J. K. nepochybne vyplýva, že žalovaný nevykonal opatrenia a neurčil bezpečný pracovný postup pri nakladaní kapusty, resp. prerušení jej nakladania, pričom pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že aj v minulosti došlo k

prerušeniu nakladania kapusty a nedošlo k takýmto následkom, tak táto okolnosť podľa názoru súdu nemá vplyv na porušenie jeho prevenčnej povinnosti tak ako už bolo vyššie citované.

22. V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že medzi žalobcami a nebohým poškodeným existovali sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, pričom porušením práva na život poškodeného došlo k neoprávnenému zásahu do práv na súkromie žalobcov. Právo na súkromie totiž zahŕňa aj právo fyzickej osoby vytvárať a udržiavať vzťahy s inými ľudskými bytosťami najmä v oblasti citovej tak, aby sa fyzická osoba mohla rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Protiprávne narušenie týchto vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromie a rodinný život súkromnej osoby.

23. Pri posudzovaní predmetnej veci súd vychádzal z nepochybnej skutočnosti, že už samotná strata blízkeho človeka znamená pre pozostalých, a to hlavne najbližšiu rodinu, značnú ujmu, teda v zmysle § 13 OZ zásah do práva na ochranu osobnosti, pričom vo väčšine takýchto prípadov nie je dostatočné morálne zadosťučinenie a je na mieste poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a v takomto prípade súd prihliada na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

24. Z výsluchu žalobcov, resp. svedkyne je nepochybné, že intenzita vzťahu žalobcov v pozitívnom slova zmysle s nebohým poškodeným bola silná, ako je to v podstate bežné v riadne fungujúcich rodinách. Z vyjadrení všetkých žalobcov jednoznačne vyplynulo, že smrť ich blízkej osoby bola neočakávaná a nedá sa žiadnym spôsobom reparovať a už to, podľa názoru súdu, jednoznačne preukazuje závažnosť vzniknutej ujmy, čo teda zároveň odôvodňuje právo žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd pri posúdení predmetného nároku považoval za dôležité aj posúdenie okolností samotného vzniku pracovného úrazu, v dôsledku ktorého došlo k smrti poškodeného G.. T. a to, že tento vlastne zakročil pri odvracaní škody, keď videl, že jeho obaja kolegovia odpadli, pričom podľa názoru súdu nemohol tušiť, z akého dôvodu to bolo a preto nemožno konštatovať, že takto sa vystavil ohrozeniu seba samého, pričom ďalšou skutočnosťou, ktorú je potrebné zobrať na zreteľ je aj to, že nebohý podobne ako ostatní dvaja zamestnanci ležali v bazéne v kapuste a do príchodu odbornej pomoci im ďalší zamestnanci dokázali pomôcť iba tak, že ich otočili na chrbát, čo za danej situácie bolo skutočne maximum.

25. Z výsluchu žalobcov súd zistil, že jednak vzťah žalobkyne v 1. rade so svojím manželom, ako aj vzťahy žalobcov v 2. a 3. rade so svojím otcom boli nepochybne na takej úrovni, že jeho smrť ich značne zasiahla, čím došlo zároveň k porušeniu ich práva na ochranu osobností, najmä života, zdravia a súkromia. Bolo preukázané, že medzi nimi existovali sociálne, morálne a citové väzby vytvorené v rámci ich rodinného života, ktoré už teraz nemôžu byť napĺňané a realizované.

26. S poukazom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že väčšiu citovú ujmu v dôsledku smrti svojho manžela utrpela žalobkyňa v 1. rade, ktorá s ním žila v manželskom zväzku skoro 22 rokov a v podstate vytvárali harmonický vzťah, čím vytvárali aj prajné prostredie pre svojich dvoch synov. Vyváženie zmiernenia nepriaznivých následkov neoprávneného zásahu bolo, podľa názoru súdu, vo vzťahu k žalobkyni v 1. rade najintenzívnejšie, pričom relutárna satisfakcia by mala vlastne vo vzťahu ku všetkým žalobcom zaistiť odpovedajúce vyváženie a zmiernenie ich nemajetkovej ujmy, čo samozrejme nemožno stotožňovať s vyčíslením „hodnoty ľudského života“. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s touto osobou. Súdy už v celom rade rozhodnutí konštatovali, že občianskoprávne sankcie za zásah do osobnosti fyzickej osoby spočívajúci v usmrtení blízkej osoby napr. pri dopravnej nehode, resp. aj v tejto právnej veci, sú dané, a to priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

27. Pri určení výšky tohto nároku môže byť pre súd určitým vodítkom aj zákon o odškodňovaní obetí úmyselných trestných činov (zákon č. 215/2006), ktorý sa týka odškodnenia osôb, ktorým bola v dôsledku úmyselných násilných trestných činov spôsobená ujma na zdraví, resp. ak táto osoba v dôsledku tohto činu zomrela (nárok má pozostalý manžel po zomretom a pozostalé dieťa po zomretom, a ak ich niet, pozostalý rodič po zomretom, a ak ho niet, osoba, ku ktorej mal zomretý vyživovaciu povinnosť), na základe ktorého maximálna suma odškodnenia nemôže presiahnuť 50-násobok minimálnej mzdy. V súčasnosti to predstavuje sumu 20.250 EUR (50-násobok minimálnej mzdy - za rok 2016 v sume 405 EUR mesačne v hrubom). Ako vyplýva z vyššie uvedeného, táto právna

úprava vychádza z usmrtenia na základe úmyselného trestného činu, pričom v danom prípade došlo k usmrteniu v dôsledku objektívnej zodpovednosti zamestnávateľa za pracovný úraz s následkom smrti z dôvodu porušenia, minimálne jeho prevenčnej povinnosti na zabezpečenie ochrany zdravia a života jeho zamestnancov.

28. V súvislosti s výškou priznanej náhrady existuje množstvo súdnych rozhodnutí a určitým merítkom pri stanovení tejto výšky môže byť napr. aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade T. Q. D. O., na základe ktorého bolo sťažovateľke priznaná nemajetková ujma 25.000 EUR za to, že nekonaním štátnych orgánov bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv usmrtením jej oboch maloletých detí, pričom v danom prípade došlo k absolútnemu rozvráteniu jej rodinného života, keďže boli usmrtené obe jej dcéry a sťažovateľka iné deti nemala.

29. Na základe vyššie uvedených kritérií súd považoval za adekvátne priznať žalobkyni v 1. rade primerané finančné zadosťučinenie vo výške 9.000 EUR, pričom ako už bolo konštatované, účelom tejto náhrady nie je reparácia celej majetkovej ujmy, ale výhradne iba zmiernenie jej následkov. Pri posúdení výšky náhrady vo vzťahu k žalobcom v 2. a 3. rade, teda synov nebohého, súd vychádzal, okrem iného aj zo skutočnosti, že aj keď žalobcovia v 2. a 3. rade stratili svojho otca v mladom veku (19, resp. 20 rokov), tak sa dá predpokladať, že títo si môžu založiť vlastné rodiny, teda mať svoje manželky a deti, čo by samozrejme potešilo aj ich mamu, teda žalobkyňu v 1. rade. Súd taktiež poukazuje na to, že aj keď sa strata otca nedá ničím nahradiť, tým že žalobcovia v 2. a 3. rade majú v podstate život ešte pred sebou, môžu napĺňať svoje životné plány, a to aj s ohľadom na ich mladý vek, čo už je v prípade žalobkyne v 1. rade relatívne obmedzené, a preto súd dospel k záveru, že je dôvodné vo vzťahu k žalobcom v 2. a 3. rade vyhovieť žalobe v rozsahu 7.500 EUR pre každého z nich. V súvislosti s priznaním týchto náhrad súd poukazuje na to, že jednoznačne dospel k záveru, že v danom prípade nie je dostačujúce primerané zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je na mieste priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá však tiež musí spĺňať kritérium primeranosti a súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že priznaná výška odškodnenia je aj s ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, primeraná, preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

30. Žalovaný taktiež poukazoval na to, že pokiaľ by aj mal súd priznať žalobcom nemajetkovú ujmu, je potrebné zohľadniť plnenia, ktoré boli poskytnuté sociálnou poisťovňou. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že odškodnenie sociálnou poisťovňou z titulu poistenia zodpovednosti za škody spôsobené pracovným úrazom predstavuje plnenie z iného titulu a preto podľa názoru súdu túto skutočnosť zohľadňovať nemožno. Žalovaný zároveň konštatoval skutočnosť, že u nebohého I. T. bol zistený v krvi alkohol v objeme 0,2 promile, pričom ale aj samotný žalovaný sa jednoznačne vyjadril, že neexistuje príčinná súvislosť medzi požitím alkoholu a vznikom pracovného úrazu a táto skutočnosť vyplýva aj z protokolu IBP a aj súd má za to, že táto skutočnosť nebola v priamej príčinnej súvislosti so vznikom pracovného úrazu.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd nepriznú náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom žalobcovia boli v konaní pomerne neúspešnejší, preto by nárok na náhradu trov konania patril pomerne úspešnejšiemu žalovanému, ktorému však súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže má za to, že na strane žalobcov existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré spočívajú hlavne v samotnom predmete konania, teda že predmetom konania je náhrada nemajetkovej ujmy v súvislosti so smrteľným pracovným úrazom ich manželka, resp. otca a za takýchto okolností je práve na mieste použitie výnimočného inštitútu § 257 CSP a teda nepriznanie nároku na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu resp. neúspechu v konaní. Súd navyše poukazuje na to, že minimálne u žalobcu v 2. rade, ktorý je študentom, sú dané aj osobné dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v tom, že tento nemá stály príjem a privyrába si iba brigádnicky, aby vôbec mohol študovať.

33. Súd taktiež poukazuje na to, že právna zástupkyňa žalobcov žiadala v prípade, pokiaľ by súd nerozhodol v zmysle návrhu žalobcov, priznať nárok na náhradu trov konania z prisúdenej istiny. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že pôvodné ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, ktoré

umožňovalo priznanie trov konania v plnej výške aj vtedy, keď priznanie nároku záviselo od úvahy súdu, nebolo premietnuté do nového Civilného sporového poriadku, preto súd má za to, že zákonodarca nemal ani na mysli zohľadňovať toto pôvodné kritérium pri priznaní nároku na náhradu trov konania a podľa názoru súdu nemožno vykladať súčasné ustanovenia o náhrade trov konania, ktoré sú expressis verbis vyjadrené, tak široko, že by bolo možné zohľadniť aj vyššie uvedené kritérium.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).